

mig klart, at Embedsmanden maa tage Følgerne af Revisionen, hvad enten det bliver en Nedsættelse eller Forhøielse; thi det er en Følge af den almindelige Bestemmelse i Gageloven, at det skal bestemmes ved Lov, og den Lov, hvorved det bestemmes, gives først, efterat han har faaet Embedet. Han maa altsaa finde sig i Chancerne og en af disse er, at Loven senere skal revideres.

J. N. Hansen: Det kan være meget rigtigt, at den vedkommende Embedsmand maa finde sig deri, men Feilen er, at det ikke er udtalt i Loven, og det nytter ikke, at den ærede Ordfører og jeg komme og sige: Det maa Du finde Dig i, thi saa tager han Loven frem og siger: Her staaer det Selvsamme i begge Love; hvad S. erkjende der er. Meningen med Hensyn til den ene Lov, maae S. ogsaa erkjende med Hensyn til den anden, thi Bestemmelsen er den selvsamme. Saaledes maa Raïsonnementet blive, og det er rigtigt, at det bliver saaledes. Det nytter ikke, hvad vi sige, thi det er Lovens Ord, der gjælder i begge Tilfælde. Desuden skal jeg gjøre opmærksom paa, at her staaer ikke i Loven, som den foreligger, at den vedkommende Virkekommer og Skriver, s. Ex Virkekommeren i Amager Virk, skal have den Contoirholds-godtgjørelse, men her staaer Embedet som Virkekommer og Skriver tillægges der en Contoirholds-godtgjørelse. Det er altsaa ikke den vedkommende Embedsmand, men Embedet, hvem denne Contoirholds-godtgjørelse tillægges, og den vedbliver jo ogsaa at bestaae, thi efter hvad den høitærede Justitsminister har sagt, er det jo ikke nødvendigt at forelægge en ny Lov for hver Vacance, men Contoirholds-godtgjørelsen vedbliver at gjælde for hvert Embede, indtil en ny Lov udkommer. Det er det, jeg fra Begyndelsen har paastaet, og det er saa soleklart, at den ærede Ordfører ikke kan modsig det. Det er aldeles afgjort efter den høitærede Justitsministers Erklæring og efter Lovens Ord saaledes, som de lyde, at der ingen Tvivl kan være om, at man ved en Revision Intet opnaaer med Hensyn til de nuværende Embedsmænd, hvad en Nedsættelse af Contoirholds-godtgjørelsen angaaer. En For-

høielse kan man vel komme til, det vil ingen Embedsmand have Noget imod, men en Nedsættelse faae vi ikke for nogen af de Embedsmænd, der nu sidde i Embederne, hvis Udvalgets Fleertals Forslag vedtages.

Justitsministeren: I Anledning af den ærede sidste Talers Bemærkninger skal jeg dog tillade mig den Erindring, at min Fortolkning af den omhandlede § 6 meget vel forekommer mig at kunne bestaae med det Endringsforslag, som er blevet stillet af Udvalgets Fleertal. Jeg er, som jeg bemærkede, aldeles enig i, hvad den ærede Rigsbogsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. N. Hansen) anførte om, at Contoirholds-godtgjørelsen tilstaaes ikke Embedsmanden, men Embedet, men naar den er tillagt Embedet, saa troer jeg, at der under Forudsætning af, at Fleertallets Endringsforslag vedtages, ikke kan i den Bestemmelse, der vil blive optagen i Loven gennem dette Endringsforslag, ligge nogen anden Betydning af Forstriften om, at der skal foretages en Revision, end den, at Revisionen kommer til at finde Sted, for at bestemme, om Contoirholds-godtgjørelsen fremdeles staaer i et passende Forhold til de virkelige Udgifter, som Embedsmanden har, og at det i alt Fald ogsaa maa medføre, at Embedsmanden maa, som den ærede Ordfører udtrykte sig, finde sig i, at denne Revision kan lede til et Resultat, som for ham kan fremtræde som mindre gunstigt.

J. N. Hansen: Turde jeg spørge den høitærede Justitsminister, om han forstaaer § 11 i Loven af 19de Februar 1861 paa samme Maade.

Justitsministeren: § 11 troer jeg ikke kan være Gjenstand for en saadan Fortolkning, hvorefter Embedsmanden skulde kunne taale Indskrænkning i det Beløb, som Loven af 19de Februar 1861 engang har tilstaaet ham (J. N. Hansen: Hør!).

Ordføreren: Meningen af den høitærede Justitsministers Ytring er altsaa, at den af mig udtalte Fortolkning er den rette (J. N. Hansen: Hør!).